

SKRÓTOWE OPRACOWANIE - STRESZCZENIE CZĘŚCI OPISOWEJ PROJEKTU DYPLOMOWEGO

Tytuł pracy dyplomowej: *"Przemijająca architektura - architektura przemijania. Centrum opieki paliatywnej wraz z ośrodkiem leczenia uzależnień behawioralnych, zlokalizowane w ruinach dawnego klasztoru w miejscowości Otyń"*

Streszczenie

Projekt próbuje odpowiedzieć na pytanie, czy możliwe jest zatrzymanie postępującej degradacji zabytków Dolnego Śląska oraz ich rewitalizacja przy pomocy działań z zakresu architektury low-tech. Przedstawia również rolę architektury duchowości w konfrontacji z oczekiwaniami i problemami konsumpcyjnego społeczeństwa XXI wieku. Elementem wspólnym dla obydwu punktów jest temat przemijania oraz wartości czasu.

Jak cenny jest czas dla osób uzależnionych, pracobolików ... umierających? Czy wśród ruin (nie tylko materialnych) stworzą wspólnotę?

Miejszem odpowiedzi na powyższe pytania są ruiny dawnej rezydencji jezuickiej zlokalizowanej w Otyniu, w województwie lubuskim. Obiekt jest ściśle związany z historią miejscowości i regionu. Zachowana substancja zabytku daje wyobrażenie o jego bogactwie w latach świetności, a zarazem dobitnie obrazuje skalę wandalizmu ostatnich dziesięcioleci. Dawny klasztor, który jest najcenniejszym zabytkiem Otynia, jest zdewastowany, rozszabrowany, wygrodzony z przestrzeni publicznej.

Zaproponowano, zabezpieczenie klasztoru, a następnie przekształcenie w centrum opieki paliatywnej wraz z ośrodkiem leczenia uzależnień behawioralnych. Jako formę zabezpieczenia wybrano prefabrykowane konstrukcje drewniane, wytwarzane przez lokalnych producentów.

Użytkownikami są terminalnie chorzy oraz uzależnieni. Razem ze swoimi rodzinami, opiekunami medycznymi i duchowymi, wolontariuszami i mieszkańcami Otynia - tworzą wspólnotę, która składa się z osób poddanych przemijaniu, ale dostrzega wartość czasu i swoją obecnością rewitalizuje zrujnowany obiekt.

